

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2020/283

ze dne 18. února 2020,

kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o opatření k posílení správní spolupráce za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ⁽³⁾ stanoví mimo jiné pravidla pro uchování a výměnu konkrétních informací v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) elektronickými prostředky.
- (2) Růst elektronického obchodu usnadňuje přeshraniční prodej zboží a služeb konečným spotřebitelům v členských státech. V této souvislosti se pojem „přeshraniční elektronický obchod“ vztahuje na dodání, u kterých je DPH splatná v jednom členském státě, dodavatel je však usazen v jiném členském státě, na třetím území, nebo ve třetí zemi. Avšak podniky zapojené do podvodů v oblasti DPH, usazené buď v jednom z členských států, na třetím území, nebo v třetí zemi, zneužívají příležitosti, které elektronický obchod přináší, k získání nespravedlivých výhod na trhu tím, že se vyhýbají povinnostem v oblasti DPH. Pokud se použije zásada zdanění v místě určení, jelikož spotřebitelé nemají povinnost vést účetnictví, potřebují členské státy spotřeby vhodné nástroje k odhalení a kontrole podniků zapojených do podvodů v oblasti DPH. Je důležité bojovat proti přeshraničním podvodům v oblasti DPH způsobeným podvodným jednáním některých podniků v oblasti přeshraničního elektronického obchodu.
- (3) V současnosti probíhá spolupráce při boji proti podvodům v oblasti DPH mezi správci daně členských států (dále jen „správci daně“) a vychází zpravidla ze záznamů držených podniky, které se přímo účastní zdanitelného plnění. Při přeshraničním dodávání zboží a poskytování služeb mezi podniky a spotřebiteli, zpravidla v oblasti elektronického obchodu, nemusí být tyto informace přímo dostupné. Jsou proto zapotřebí nové nástroje umožňující správcům daně účinně bojovat proti podvodům v oblasti DPH.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 17. prosince 2019 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 240, 16.7.2019, s. 29.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

- (4) U naprosté většiny přeshraničních nákupů přes internet, které uskuteční spotřebitelé v Unii, se platby provádějí prostřednictvím poskytovatelů platebních služeb. Za účelem provedení platební služby disponuje poskytovatel platebních služeb konkrétními informacemi pro identifikaci příjemce dané přeshraniční platby, jakož i údaji o datu a částce platby a členském státě původu platby. Tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby správci daně mohli provádět své základní úkoly, kterými jsou odhalování podniků zapojených do podvodů v oblasti DPH a určování povinností v oblasti DPH v souvislosti s přeshraničním dodáváním zboží nebo poskytováním služeb mezi podniky a spotřebiteli. Je proto nezbytné a přiměřené, aby informace týkající se DPH, které mají poskytovatelé platebních služeb k dispozici, byly zpřístupněny členským státům a aby členské státy mohly tyto informace uchovávat ve vnitrostátních elektronických systémech a předávaly je centrálnímu elektronickému systému platebních informací za účelem odhalování podvodů v oblasti DPH a boje proti nim, zejména pokud jde o dodání zboží a poskytování služeb mezi podniky a spotřebiteli.
- (5) Nezbytným a přiměřeným opatřením pro účinný boj proti podvodům v oblasti DPH je tedy poskytnout členským státům nástroje pro shromažďování, uchovávání a předávání informací poskytovaných poskytovateli platebních služeb a poskytnout kontaktním úředníkům Eurofiscu přístup k těmto informacím, pokud souvisejí s vyšetřováním podezření na podvod v oblasti DPH nebo s odhalováním podvodů v oblasti DPH. Tyto nástroje jsou nezbytné, protože správci daně potřebují tyto informace pro účely kontroly DPH, aby chránili jak veřejné příjmy, tak legitimní podniky v členských státech, čímž v konečném důsledku chrání pracovní místa a občany Unie.
- (6) Je důležité, aby zpracování informací členskými státy v souvislosti s platbami bylo přiměřené cíli boje proti podvodům v oblasti DPH. Členské státy by proto neměly shromažďovat, uchovávat nebo předávat informace o spotřebitelích nebo plátcích a o platbách, které nejsou pravděpodobně spojeny s ekonomickou činností.
- (7) Za účelem dosažení cíle, kterým je účinnější boj s podvodem v oblasti DPH, by měl být zřízen centrální elektronický systém platebních informací (dále jen „CESOP“), do nějž by členské státy předávaly platební informace, které shromažďují a mohou uchovávat na vnitrostátní úrovni. CESOP by měl uchovávat, agregovat a analyzovat veškeré informace o platbách týkající se DPH v souvislosti s jednotlivými příjemci, které předávají členské státy. CESOP by měl umožnit získání úplného přehledu o platbách, které příjemci obdrželi od plátců nacházejících se v členských státech a zpřístupnit kontaktním úředníkům Eurofiscu výsledek konkrétní analýzy. CESOP by měl být schopen rozpoznat vícenásobné záznamy týkajících se plateb, pokud například tutéž platbu vykázala banka i vydavatel karty určitého plátce, vyčistit informace obdržené od členských států, jako například odstranit duplicity nebo opravit chyby v údajích, a měl by umožnit kontaktním úředníkům Eurofiscu provádět křížové kontroly platebních informací s informacemi o DPH, které mají k dispozici, provádět dotazování za účelem vyšetřování podezření na podvod v oblasti DPH nebo odhalování podvodů v oblasti DPH a doplňovat dodatečné informace.
- (8) Zdanění je důležitým cílem obecného veřejného zájmu Unie a členských států, což bylo zohledněno u omezení, která se mohou vztahovat na povinnosti a práva stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽⁵⁾. Omezení práv na ochranu údajů jsou nezbytná vzhledem k povaze a objemu daných informací, které pocházejí od poskytovatelů platebních služeb, a měla by vycházet z konkrétních podmínek stanovených ve směrnici Rady (EU) 2020/284 ⁽⁶⁾. Jelikož platební informace jsou zvláště citlivé, je nutné, aby bylo v každé fázi nakládání s nimi jasné, kdo je správcem nebo zpracovatelem podle nařízení (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725.
- (9) Je proto nezbytné uplatnit omezení práv subjektů údajů v souladu s nařízením (EU) č. 904/2010. Úplné uplatňování práv a povinností subjektů údajů by totiž vážně ohrozilo cíl účinného boje proti podvodům v oblasti DPH a mohlo by subjektům údajů umožnit, aby bránily probíhající analýze a vyšetřování, jelikož poskytovatelé platebních služeb odesílají obrovský objem informací, a mohl by výrazně vzrůst počet žádostí od subjektů údajů podávaných členským státům nebo Komisi. To by omezilo schopnost správců daně sledovat cíl tohoto nařízení, neboť by byly ohroženy dotazování, analýza, vyšetřování a postupy prováděné v souladu s tímto nařízením. Omezení práv

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁶⁾ Směrnice Rady (EU) 2020/284 ze dne 18. února 2020, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení určitých požadavků na poskytovatele platebních služeb (viz strana 7 v tomto čísle Úředního věstníku).

subjektů údajů by proto měla být uplatňována při zpracovávání informací podle tohoto nařízení. Stanoveného cíle, totiž boje proti podvodům v oblasti DPH, nelze dosáhnout jinými, méně omezujícími prostředky se stejnou účinností.

- (10) Přístup k platebním informacím v systému CESOP by měli mít pouze kontaktní úředníci Eurofiscu, a to pouze za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH. Tyto informace by mohly být kromě vyměření DPH používány i pro vyměření jiných dávek, cel a daní, jak stanoví nařízení (EU) č. 904/2010. Tyto informace by se neměly používat k jiným účelům, například ke komerčním účelům.
- (11) Při zpracovávání platebních informací podle tohoto nařízení by každý členský stát měl dodržovat meze toho, co je přiměřené a nezbytné pro účely vyšetřování podezření z podvodu v oblasti DPH nebo odhalování podvodů v oblasti DPH.
- (12) Za účelem zachování práv a povinností podle nařízení (EU) 2016/679 je důležité, aby se informace týkající se plateb nepoužívaly pro automatizované individuální rozhodování a aby se tedy vždy ověřily na základě jiných daňových informací, které mají správci daně k dispozici.
- (13) S cílem pomoci členským státům bojovat proti daňovým podvodům a odhalovat podniky zapojené do podvodů, je nezbytné a přiměřené, aby poskytovatelé platebních služeb uchovávali záznamy o informacích o příjmech a platbách ve vztahu k platebním službám, které poskytují, po dobu tří kalendářních let. Toto období poskytuje členským státům dostatek času pro to, aby mohly účinně provádět kontroly a vyšetřovat podezření na podvod v oblasti DPH nebo takové podvody odhalovat, a je přiměřené vzhledem k obrovskému objemu platebních informací a k jejich citlivosti ve smyslu ochrany osobních údajů.
- (14) Zatímco kontaktní úředníci Eurofiscu by měli mít přístup k platebním informacím uloženým v CESOP pro účely boje proti podvodům v oblasti DPH, řádně pověřené osoby z Komise by měly mít přístup k těmto informacím pouze pro účely vývoje a údržby CESOP. Pro všechny osoby s přístupem k těmto informacím by měla být závazná pravidla důvěrnosti stanovená nařízením (EU) č. 904/2010.
- (15) Vzhledem k tomu, že zavedení systému CESOP bude vyžadovat vývoj nových technologií, je třeba použitelnost tohoto nařízení odložit, aby členské státy a Komise mohly tyto technologie vyvinout.
- (16) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o technická opatření pro zřízení a údržbu systému CESOP, úkoly Komise při technické správě systému CESOP, technické podrobnosti o infrastruktuře a nástrojích nezbytných k zajištění spojení a celkové interoperability mezi vnitrostátními elektronickými systémy a systémem CESOP, elektronické standardní formuláře pro shromažďování informací od poskytovatelů platebních služeb, technické a jiné podrobnosti týkající se přístupu k informacím kontaktními úředníky Eurofiscu, praktické mechanismy k určení kontaktního úředníka Eurofiscu, který má přístup k systému CESOP, postupy k zajištění vhodných technických a organizačních bezpečnostních opatření pro rozvoj a provoz systému CESOP, úlohy a povinnosti členských států a Komise, když jednají jako správci a zpracovatelé podle nařízení (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725. Tyto prováděcí pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁷⁾
- (17) Podvody v oblasti DPH jsou společným problémem všech členských států. Jednotlivé členské státy samy nemají informace potřebné k zajištění náležitého uplatňování předpisů v oblasti DPH vztahujících se na přeshraniční elektronický obchod nebo k boji proti podvodům v oblasti DPH v rámci přeshraničního elektronického obchodu. Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž boje proti podvodům v oblasti DPH, nemůže být v případě přeshraničního elektronického obchodu uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle.

(7) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (18) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů. V tomto ohledu toto nařízení přísně omezuje objem osobních údajů, který bude zpřístupněn členským státům. Platební informace by se podle tohoto nařízení měly zpracovávat pouze za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH.
- (19) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 14. března 2019 (*).
- (20) Nařízení (EU) č. 904/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 904/2010 se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

- „s) „poskytovatelem platebních služeb“ jakákoli z kategorií poskytovatelů platebních služeb uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) až d) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*) nebo fyzická či právnická osoba požívající výjimky podle článku 32 uvedené směrnice;
- t) „platbou“ platební transakce ve smyslu čl. 4 bodu 5 směrnice (EU) 2015/2366, kromě výjimek stanovených v článku 3 uvedené směrnice, nebo poukazování peněz ve smyslu čl. 4 bodu 22 uvedené směrnice;
- u) „plátcem“ plátce ve smyslu čl. 4 bodu 8 směrnice (EU) 2015/2366;
- v) „příjemcem“ příjemce ve smyslu čl. 4 bodu 9 směrnice (EU) 2015/2366.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“.

2) Kapitola V se mění takto:

a) název kapitoly V se nahrazuje tímto:

„SHROMAŽĎOVÁNÍ, UCHOVÁVÁNÍ A VÝMĚNA KONKRÉTNÍCH INFORMACÍ“;

b) před článkem 17 se vkládá nadpis oddílu 1, který zní:

„ODDÍL 1

Automatizovaný přístup ke konkrétním informacím uchovávaným ve vnitrostátních elektronických systémech“;

c) za článek 24 se vkládá nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 2

Centrální elektronický systém platebních informací

Článek 24a

Komise pro účely vyšetřování podezření z podvodů v oblasti DPH nebo odhalování podvodů v oblasti DPH vyvíjí, udržuje, hostuje a technicky spravuje centrální elektronický systém platebních informací (dále jen „CESOP“).

Článek 24b

1. Každý členský stát shromažďuje informace o příjemcích a platbách uvedené v článku 243b směrnice 2006/112/ES.

(*) Úř. věst. C 140, 16.4.2019, s. 4.

Každý členský stát shromáždí informace uvedené v prvním pododstavci od poskytovatelů platebních služeb:

- a) do konce měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, kterého se informace týkají;
- b) pomocí elektronického standardního formuláře.

2. Každý členský stát může uchovávat informace shromážděné podle odstavce 1 ve svém vnitrostátním elektronickém systému.

3. Ústřední kontaktní orgán nebo kontaktní útvary či příslušní úředníci určení příslušným orgánem každého členského státu předají do systému CESOP informace shromážděné podle odstavce 1 do desátého dne druhého měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, kterého se informace týkají.

Článek 24c

1. CESOP plní ve vztahu k informacím předávaným podle čl. 24b odst. 3 tyto úkoly:

- a) tyto informace uchovává;
- b) tyto informace agreguje podle jednotlivých příjemců;
- c) uchovávané informace analyzuje společně s relevantními cílenými informacemi sdělenými nebo shromážděnými podle tohoto nařízení;
- d) informace uvedené v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce zpřístupňuje kontaktním úředníkům Eurofiscu uvedeným v čl. 36 odst. 1.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se uchovávají v systému CESOP po dobu maximálně pěti let od konce roku, v němž byly tyto informace do systému předány.

Článek 24d

Přístup do CESOP se poskytuje pouze kontaktním úředníkům Eurofiscu uvedeným v čl. 36 odst. 1, kteří mají osobní uživatelskou identifikaci pro účely tohoto systému, a pokud je účelem tohoto přístupu vyšetřování podezření z podvodu v oblasti DPH nebo odhalování podvodu v oblasti DPH.

Článek 24e

Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů:

- a) technická opatření pro zřízení a údržbu systému CESOP;
- b) úkoly Komise při technické správě systému CESOP;
- c) technické podrobnosti o infrastruktuře a nástrojích nezbytných k zajištění spojení a celkové interoperability mezi vnitrostátními elektronickými systémy uvedenými v článku 24b a systémem CESOP;
- d) elektronické standardní formuláře uvedené v čl. 24b odst. 1 druhém pododstavci písm. b);
- e) technické a jiné podrobnosti týkající se přístupu k informacím uvedeným v čl. 24c odst. 1 písm. d);
- f) praktické mechanismy k určení kontaktního úředníka Eurofiscu uvedeného v čl. 36 odst. 1, který bude mít přístup k systému CESOP v souladu s článkem 24d;
- g) postupy, které Komise vždy použije k zajištění uplatňování vhodných technických a organizačních bezpečnostních opatření pro rozvoj a provoz systému CESOP;
- h) úlohy a povinnosti členských států a Komise, pokud jde o funkce správce a zpracovatele podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (*) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 (**).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.

Článek 24f

1. Náklady na zřízení, provoz a údržbu systému CESOP jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie. Tyto náklady zahrnují náklady na zabezpečené spojení mezi systémem CESOP a vnitrostátními elektronickými systémy uvedenými v čl. 24b odst. 2, jakož i na služby nezbytné k plnění úkolů uvedených v čl. 24c odst. 1.

2. Každý členský stát odpovídá za veškerý nezbytný vývoj svého vnitrostátního elektronického systému uvedeného v čl. 24b odst. 2 a nese náklady s tím spojené.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

3) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

1. Předseda Eurofiscu předkládá výboru uvedenému v čl. 58 odst. 1 výroční zprávu o činnostech ve všech pracovních oblastech. Výroční zpráva musí obsahovat alespoň tyto informace:

- a) celkový počet přístupů do systému CESOP;
- b) provozní výsledky založené na informacích zpřístupněných podle článku 24d kontaktním úředníkům Eurofiscu a jimi zpracovaných;
- c) posouzení kvality údajů zpracovaných v systému CESOP.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme procesní pravidla týkající se Eurofiscu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

4) V článku 55 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Informace uvedené v kapitole V oddíle 2 se používají pouze pro účely uvedené v odstavci 1 a pouze po ověření na základě jiných daňových informací dostupných příslušným orgánům členských států.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2024.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. února 2020.

Za Radu
předseda
Z. MARIĆ